

højtærede Socialminister motiverede, saa vidt jeg har kunnet se, saa godt som udelukkende dette Forslags Gennemførelse dermed, at det var ønskeligt, at der tilvejebragtes internationale Regler paa de af Arbejds-konferencerne behandlede Omraader; nogen egentlig dyberegaaende Motivering ser jeg ikke fremgaar af Forhandlingerne, ej heller af den Forelæggelsestale, den højtærede Minister har holdt her i Dag.

Efter alt, hvad der senere er sket ved Lovforslagets Behandling, forekommer det mig nu nærmest at være bevist, at der ikke er godtgjort nogen Ønskelighed for at gaa med til en Ratifikation af denne Konvention, lige saa lidt for Danmarks som for adskillige andre Landes Vedkommende, og jeg skal i denne Forbindelse oplyse, at der — som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget om Ratifikationen — indtil Sommeren 1924 kun er tre Lande, nemlig Sverige, Estland og Czekoslovakiet, der har ratificeret. Jeg skal yderligere pege paa, at Socialraadet, som har haft dette Spørgsmaal til Erklæring, har udtalt sig saaledes, at det paagældende Spørgsmaal ikke kan anses at have stor praktisk Betydning for Forholdene her i Landet, og endelig, at Arbejdsraadet har indstillet, at Ratifikationen udskydes, og det, efter at man først har foretaget endogsaa ret vidtgaende Undersøgelser med Hensyn til Forekomsten af professionelle Blyforgiftninger her i Landet. Det synes, efter hvad der fremgaar af Arbejdsraadets Udtalelse, at den eventuelle Fare for Blyforgiftning i Virkeligheden er større i andre Virksomheder end netop i Malervirksomheden, hvor den ikke anses for at have nogen afgørende Betydning. Dette fremgaar ogsaa af de Oplysninger, Læge Lou fremkom med i Folketinget, Oplysninger, der staar uimodsaagt, og som maa have særlig Betydning, da Læge Lou har været med til at udtale sig for Arbejdsraadet. Han udtalte i Folketinget, at Sygeligheden for Malerfaget ligger under, hvad Sygeligheden er for samtlige Medlemmer, der omfattes af Hovedstadens almindelige Sygestatistik; han oplyste saaledes, at i 1917 var der i Malerfaget kun en Sygelighed af 4,6 Dage mod 7,5 i alle de andre Fag tilsammen, i 1918 omtrent det tilsvarende Forhold, 4,7 mod 7,8, i 1919 4 mod 6,7 og i 1920 4,5 mod 6,6, og han fastslaar da ogsaa i sine Udtalelser, at Faren for Blyforgiftning kun er ringe herhjemme.

Det forekommer mig derfor, at en Ratifikation af denne Konvention ikke er

paakrævet, og jeg synes heller ikke en Gang ønskelig; det forekommer mig endvidere, at det ogsaa af den højtærede Socialminister er indrømmet, at den ikke er paakrævet, derved, at den højtærede Minister vil modtage det Lovforslag, der er vedtaget af Folketinget; og altsaa ikke kan komme til at forelægge selve Ratifikationsforslaget her i Landstinget, Ratifikationsforslaget, som det andet Forslag skulde danne Grundlag for. Jeg forstaar godt, at den højtærede Minister har forladt det i Folketinget oprindeligt fremsatte Lovforslag, thi læser man Referatet af Forhandlingerne i Folketinget igennem, vil man se, at dette Forslag var Genstand for en aldeles sønderlemmende Kritik fra alle Ordføreres Side, ikke mindst fra den højtærede Ministers eget Partis Ordfører, saaledes at det blev ganske omdannet og nu foreligger her i en helt anden Form i saa vel principiel som saglig Henseende, saa at det overhovedet ikke kan komme til at danne Grundlaget for en Ratifikation af Konventionen, hvad der ogsaa blev indrømmet af den højtærede Minister.

§ 1 i Lovforslaget, som det nu foreligger, indeholder kun en Bestemmelse om, at Tørslibning paa Maling og Spartelfarve, der indeholder Blyhvidt, er forbudt, og saa tilføjes der nogle Undtagelser for Farvesammensætninger, der indeholder visse smaa Procenter Bly, højst 2 pCt. Jeg finder det imidlertid ikke tilstrækkeligt dokumenteret, at der ved Tørslibning opstaar Blyforgiftningsfare i et saadant Omfang, at det skulde være paakrævet at nedlægge Forbud derimod. Det fremgaar jo, at Sundhedstilstanden i Malerfaget ikke i Almindelighed er daarlig, og jeg mener, at den enkelte kan ved Forsigtighed bidrage overordentlig meget til sin egen Sundhed. Det er ikke saaledes, at selve Faget absolut udsætter sine Udøvere for en Fare. Jeg maa i hvert Fald ønske, at dette Spørgsmaal om Tørslibning bliver prøvet nærmere i et Udvalg, og jeg kan paa Forhaand sige, at kun for saa vidt som det ved Udtalelser fra saavel Arbejdere som Arbejdsgivere kan dokumenteres, at et saadant Forbud er nødvendigt og praktisk gennemførligt, kan mit Parti medvirke til Forbudets Gennemførelse.

I øvrigt maa jeg mene, at der tillige maa stilles den Betingelse for at gaa med dertil, at Bestemmelserne i § 2 gaar ud af Lovforslaget. Thi hvis Tørslibning skulde være den egentlige Fare ved Blyhvidts Anvendelse i Maling, saa finder jeg ikke nogen Grund til at paalægge Malerfaget særlige Bestemmelser, som kun har til Hensigt at